DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

UYKUSUZ

22 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/21 No: 612
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Her 4 gençten biri işsiz

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

her şey olur

Büyük Değişim Kampanyası

Çalışır durumdaki eski seçiminizi yenisiyle değiştiriyoruz!

15 GÜN DENEME SÜRESİ

Ysk kampanya ile ilgili değişiklik yapma hakkını elinde tutar

Seçim Dönemi Boyunca

Yemek Masası Getirene

Yer Sofrası Hediye

Halka yakın görünme özellikli

TARİHİ KAMPANYA

ESKİ DİNİNİ GETİR, YENİSİNİ GÖTÜR

nihat hatipoğlu

montaj ücretsiz

Kullanmakta olduğunuz eski havalimanını getirin, otuz milyar dolar farkla yeni havalimanınıza kavuşun

BOL BOL UÇURAN KAMPANYA

BİR SÜRE DAHA HAVADA TUR ATMAYA DEVAM EDİYORUZ

İKLİMİNİZİ DEĞİŞTİRİYORUZ

#iklimkrizi

Kapıda ödeme kolaylığı

Modeli ne olursa olsun, eski ikliminizi alıyoruz, yenisini evinize kadar getiriyoruz

KALBİNİZDEN GEÇEN YENİ SİLAH SİSTEMİNE SAHİP OLMAK İÇİN KAÇIRILMAYACAK FIRSAT!

S-400'leri Rusya'ya geri verin, F-35 kazanma şansı yakalayın!

Kampanya stoklarla sınırlı olup koşullar farklılaşabilir

DEĞİŞTİRME SIRASI SİZDE!

Eski eğitim sisteminizi yenilemenin zamanı geldi

DERS: KONU:

YARIM SAAT DERS DİNLEYİNCE ŞARJIM YARIYA İNİYO

DAHA GENÇSİNİZ, İHMAL YÜZÜNDEN ÖLEN ÇOCUĞUNUZU UNUTUN, YENİSİNİ YAPIN...

cem dinlenmiş

Emrah Ablak

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nisan hakan

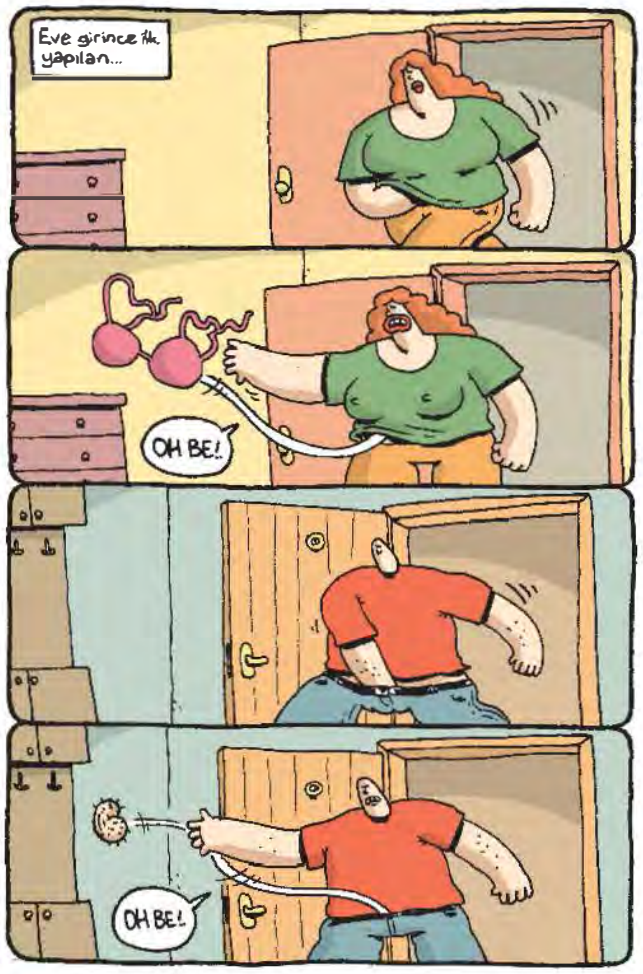

BU BİR İLANDIR

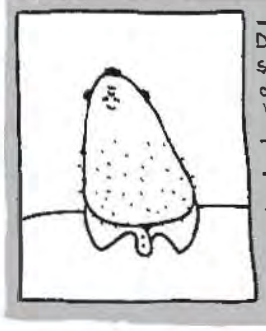

- Kocamı sahiplendirmek istiyorum. Daha fazla çamaşırıyla bulaşığıyla uğraşamıcam. Sokağa bırakırsam öldür diye de korkuyorum. Kendine bakamaz bu. Vereyim gitsin.
- 35 yaşında.
- Aşıları tam.
- İsmi Boncuk, seslenince bakıyo ama hep dill.
- Kısır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

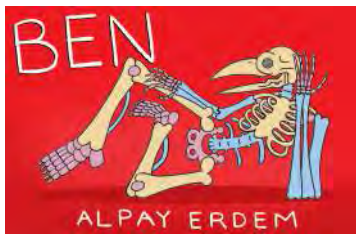

Merhaba dostlarım. Sizlere bu hafta biraz Itri Bey'den bahsetmek istiyorum. **Yeryüzünün en büyük ruh hastasıymış kendileri resmen, oymuş ya bana resmen Itri Bey ya.** Ah Itri Bey. Itri Bey ki ahlar ahı, Itri Bey ki vahlar vahı. Itri Bey ki ah ah ah, Itri Bey ki vah vah vah. O bir Itri Bey ki ah ah ah, vah vah vah. En az Itri Bey kadar ruh hastası başka bir arkadaşımın, uzun zamandır beni denk getirmeye çalıştığı, bir şekilde benim onunla tanışmamı istediği bir kişi idi aslında Itri Bey. Namı çok önceden gelmişti yani kulağıma. Efsane hikayelerdi hep bunlar. Hep ama. Bu arada çevrem de bir acayip. Ruh hastaları ruh hastalarıyla tanıştırmak istiyorlar beni hep. Böyle böyle çevremdeki ruh hastası sayısı günden güne artıyor. Zombiler gibi sarıyorlar dört bir yanımı, resmen o oluyor. Kazara tanıştık Itri Bey'le. Zaten Itri Bey'le kazara tanışılabilir diye düşünüyorum ben. Gerçekten kazara ama. Öyle bir kaza ki bu, ben artık eski ben değilim. Ben artık Itri Bey bilen, ne bileyim, Itri Bey bilen bir kişiyim. İki kere söyledim yemin ediyorum. Çünkü Itri Bey öyle tek kalemde geçilecek biri değil. Değilmiş yani. Bu gözler kendi gördü, bu kulaklar kendi duydu Itri Bey'i, o oldu resmen bana. Kadıköy'de bisikletimden inerken öyle, sağ ayak bileğimin ön dişliye sürtmesi ile, ki biz ona aynakol diyoruz, neyse artık, "ayiiiiyyyiiiyhhh" şeklinde nidalamamla birlikte, o geldi. Koşa koşa bir Itri Bey geldi. Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi kopuskocaman, nefes nefese, "eyvah eyvah" diye diye girdi hayatıma. Bir yandan da ellerini yumruk yapmış, dizlerine vuruyordu. Sonra bir ara sol yumruklaşmış eliyle sağ dizine vururken, sağ yumruklaşmış eliyle de başını dövmeye başladı. İşte o an çok kortktum. "Ananıs. kim" dedim "noluyoruz, bu nasıl bir insan?!." Dev düdüklü tenceresi ve dambılını da hemen ayaklarının dibine doğru koymuş, bir yandan da onları kesiyordu. Düdüklü tencere ne, dambıl ne .mına koyiim. Hadi düdüklü tencereyi anladım, anlamam da, hadi anladım diyelim, yanına dambıl ne. Bir düdüklü tencere ile bir dambıl ne zaman bir araya gelebilmiş. Korku korku üstüne. Noluyoruz ya. "Ah be abicim, canın çok yanıyor mu, yat hemen uzan yere, tansiyonun düşmesin şimdi bi de, ah ah ah, vah vah vah" diyerek coştukça coşmaya başladı. Dedim "ya yok bi şey, alla allaa, küçük bi sıyrık, olur öyle arada" dedim. Ben böyle der demez o panik havası bir anda uçuştu, gülümseyerek elini uzattı bana. "Ben Itri" dedi. "Sen de Alpay'sın, tanıyorum ben seni, bi denk gelemediydik, bundan sonra bisiklete binmek yok, hele ki bu ayakla hiç bindirmem" diyerek bisikletimi benden öteye kaçırması ile birlikte iliklerime kadar hissettim ki, yaşamıma ruh hastalarının şahı girmek üzereydi, resmen ben bunu hissettim. Titredim. Ne kadar ısrar ettiysem de iki gözüm gibi baktığım bisikletimi bir türlü vermeye yanaşmadı bana. Bu ayakla binilmezmiş, uzunca bir süre istirahat etmem lazımmış, öyle söyledi bana hep yol boyunca. Eve doğru yürürken bisikletimi o taşıyor, düdüklü tencere ile dambılı da ben taşıyordum. Evimi de biliyor bu arada. Aynı mahalle de oturuyormuşuz. Yol boyunca da yan gözüyle ayağımdaki minnacık çiziğe bakıp vah vah'lıyordu, en çok da ona sinir oldum. Dedim şu dambılı geçireyim kafasına, o olsun. Fakat inceden de tırsıyordum kendisinden. Çünkü korkunç biriydi bence Itri Bey. Dambılı düdüklü tencerenin içine koydum, yükümü hafiflettim. Anlatmaya başladı sonra. Aslında bugün evden hiç çıkmayacakmış, çünkü dün çok rüzgar esmiş, balkondaki mandalları hep kir toz içinde kalmış, evde kalıp ılık su ile tek tek onları temizleyecekmiş, fakat, baharat paketlerini büzdürdüğü paket lastikleri de öyle her yerde bulunmuyormuş, paket lastiği almaya diye çıkmış, ne kadar da alsa hemen bitiyormuş, paket lastiksizliğe dayanamıyormuş, çok zormuş paket lastiksizlik, marketi alsa yine de çabucak bitiyormuş paket lastikleri, nasıl oluyormuş da oluyormuş. Sonra sol eliyle yampiri yumpiri bir şekilde bisikletimi götürmeye çalışırken, sağ yüzük parmağı ile, belimi büken, beni iki büklüm eden, kucağımdaki dev düdüklüyü göstererek anlatmaya kaldığı yerden devam etti. Düdüklünün kapağındaki zamanlayıcıyı tamir için saatçiye götürmüş, saatçi ilgilenmemiş pek, halbuki düdüklü tencereler insanın en yakın dostuymuş, dambılı da akşamları ajans izlerken ayak tabanında öyle yuvarlamak için almış, öyle çok hoşuna gidiyormuş. Acıbadem'in ortasında bisiklet ayakkabılarımı zorla çıkarttırıp denetti bana dambılı öyle. Ne yalan söyleyeyim, hoşuma da gitti, gitmedi değil. Ayaklar insanın tüm yükünü taşıyormuş, tabanlara iyi davranmak gerekiyormuş. Derken aniden koşmaya başladı. Bisikletimi de yere bıraktı bohça gibi ayı. Ama nasıl bir koşma. Ponçik ponçik. Sonra bir anda haminne gibi geri döndü. Düdüklüsünü ve dambılını aldı, "sular kesilmeden eve gitmeliyim, bidonlar boş" dedi, g.tünü titrete titrete ufukta kayboldu. Ne yaşadığımla kalakaldım, o oldu. Yerde öyle bisikletim, elimde bisiklet ayakkabım ile baktım şöyle bir ardından. Gözlerimi kısabildiğim kadar kıstım, "peşini bırakmam Itri Bey" dedim. "Hoş geldin hayatıma" dedim, "hoş geldin". Hoşça kal.

"HEY"
23 Mayıs Perşembe / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92
25 Mayıs Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
28 Mayıs Salı / **Eskişehir N0:46** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62 **(katılım ücretsiz stand-up, İstanbul'un Kuşları kitap imza)**
29 Mayıs Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
30 Mayıs Perşembe / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04

CEM GÜVENTÜRK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İLKER ALTUNGÖK

● Turist dünyanın en az sevilen insanlarından biri olabilir. Turistlere ürün satan esnaf dışında dünyanın hiçbir yerinde hiç kimse turistleri sevmiyor. Ama herkesten önce turistler turistleri sevmiyor. Çünkü enteresan bir şekilde yaklaşık son yirmi yıldır, üstelik tüm dünyada turizm hiç olmadığı kadar büyümüşken "turist olmak" ayıp sayılıyor. Artık her 10 turistten 9'u turist olarak gittiği yerde "turist değil de oranın yerlisi gibi" takılmak için elinden geleni yapıyor. Düşünecek olursanız bu çok saçma. Hatta o kadar saçma ki, şu anda kitapçılarda satılan turistik rehberlerin yarısından fazlası herhangi bir yeri "turist değilmiş gibi deneyimlemek" vaadiyle satılıyor. Dünyanın en ünlü rehber kitap serilerinden biri NFT, "Turistler için değildir" başlığını taşıyor. Elbette gerçekten o şehirlerde yaşayan hemen hiç kimse bu kitapları almıyor, yine turistler alıyor. Niye? Çünkü turist olmak istemiyorlar. E ama turistsin işte? Faşist gibi bir şey oldu bu turist. Biliyorsunuz hiçbir faşist faşist olduğunu kabullenmek istemez ama faşistliğe de buz gibi devam eder ya. Turist de o hesap. Abi turist olmaktan bu kadar utanıyorsan kır kıçını otur evinde, bir yerde turist gibi değil oranın yerlisi gibi yaşamak istiyorsan da al ikametini git orada yaşa, deli misin anlamadım ki?

● Turizm demişken, şansım yaver gitti, birkaç başka ülke görme fırsatım oldu. Yok, hiç öyle her yurtdışına çıkanın yaptığı gibi "Abi her yer tertemiz, bal dök yala," demeyeceğim. Zaten kimi yerler temiz olsa da kimi yerler İstanbul'dan da kirliydi. Benim ecnebide en çok dikkatimi çeken şey kuyruk ve beklemek oldu. Türkiye'de asla göremeyeceğiniz kuyruklar var ve insanlar efendi efendi bekliyorlar. Nasıl beklediklerine, nasıl olup da "Hadi kardeşim daha seri!" diye bağırmadıklarına hayret ediyorum. Bunun diğer bir yansıması servis beklemek. Bakın Türkiye'de bir yerde garsonlar masaya o kadar geç gelse, siparişleri o kadar geç getirse samimi söylüyorum dev kavga çıkar. Hayır biz bahşiş veren bir millet de değiliz ama Türkiye'de garson müşteriden papara yememek için koştura koştura gider siparişleri getirir ve buna rağmen müşterilerin çoğu "Bana bir bira, bir de çerez," dedikten sonra sesi garsonun kulağına henüz ulaşmadan "E hadi ama nerede kaldı bizim bira?" demeye başlar. Yahu ben bir barda "Nerede kaldı bizim bira?" diyen bir müşteriye "Beyefendi henüz sipariş vermediniz ki?" diyen garson gördüm. Üstelik adam çok normalmiş gibi "Yahu illa söylememiz mi lâzım? Bira getir işte," diye çıkışmaya devam etti. Eşek herife bak, bari hiç bara gitmeden telefon et, telefonda azarla.

● Eskiden "Lerzan Mutlu Siz Mutlu" diye televizyon programı vardı Lerzan Mutlu hanımefendinin sunduğu. O zamanlar dalga geçerdim ama şimdi bakıyorum da gerçekten Lerzan Mutlu Biz Mutlu bir dönemmiş o dönem. Acaba diyorum son yıllardaki mutsuzluklarımızın sebebi Lerzan Mutlu Siz Mutlu programının yayından kalkması olabilir mi?

● Moğollar çok acayip. Sen kalk, dünyanın yolunu yap, Polonya'ya, Anadolu'ya kadar gel, yol boyu nereye uğrasan yak, yık, devir, ondan sonra da aslında adam gibi kimseye yenilmeden, "hadi bana eyvallah" diyerek gerisin geri dön. E bu bildiğin hayvanlık yahu? Madem ilhak etmeyecektin, yerleşmeyecektin ne diye yakıp yıktın arkadaş onca medeniyeti? Bir de Vandallar var bunun gibi. Tarihin punkları, yaramazları, afacanları diyebiliriz. Tabii bu işin şakası. Yoksa ben de biliyorum Moğolların dev bir ticaret imparatorluğu kurduklarını, tüm dünyada süper bir casus ağır kurduklarını. Ama yine de dünyanın en büyük imparatorluklarından birini kurup sonra tamamen kendi kabuğuna çekilmek çok enteresan geliyor. Bir tarafta Rusya öbür tarafta Çin, dünya işinden elini eteğini çekmiş görünen bir ülke. Kuzey Mariana Adaları takımını geçen sefer 9-0 yendiler, bu fantastik skor yetmiyormuş gibi maç 5-0'ken sahaya deli gibi dolu yağmaya başladı, maçı tatil edip dolu yağışı bitince devam ettiler ve Moğolistan'la ilgili tüm bilgim bundan ibaret. (Evet arada bir internette benimle beraber en fazla 500 kişinin izlediği maçları izliyorum.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

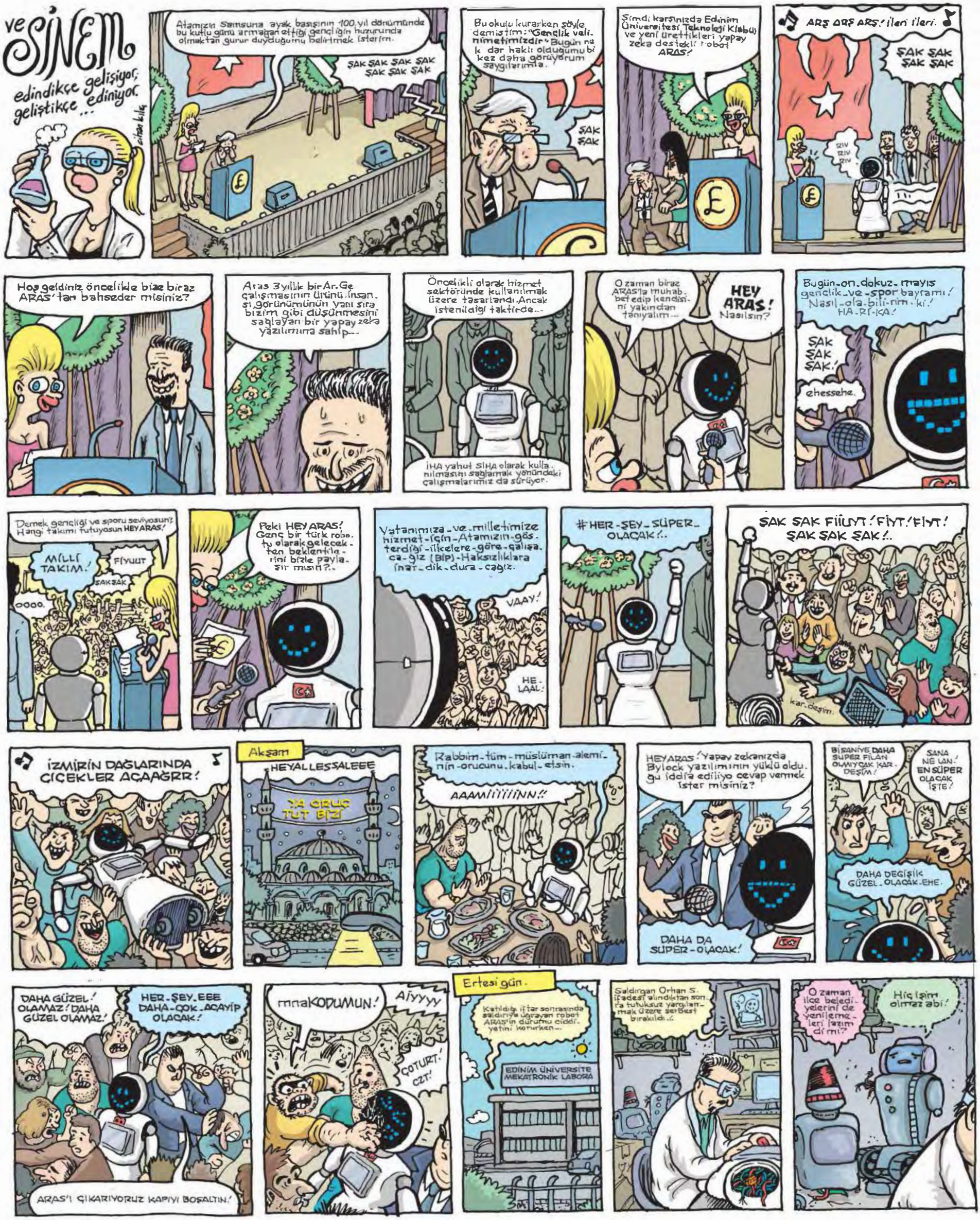

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bakmadan gören var,
Dinlemeden duyan var..."
- Aşık Kemter Yusuf

● Laiklik: İmam ayrı, oğlu ayrı...

● Vincent van Gogh, Joseph Roulin adlı postacıyla aynı sokakta otururmuş. Yoğuşmalı sakallarından dolayı ona "Kuzeyin Dostoyevski'si" dermiş. Sokrates diye seslendiği de olurmuş. İtinayla bedava model kovalayan Van Gogh, para istemediği için bolca resmetmiş postacıyı. Üniformasının mavisinden de çok etkileniyormuş. (üniforma asıl sarı olsa delirirdi.) Roulin'le birlikte karısını, çocuklarını da portre olarak çizmiş. Postacı için Van Gogh neydi acaba? Divane ressam mı? Özünde iyi adam mı? Kardeşi Theo'yla mektuplaşmaları nedeniyle durmadan iş çıkaran biri mi? Araları iyiydi ki poz vermeyi kesmedi. Ayrıca, Dostoyevski'yi isim yapacak kadar sevmesi ilginç Hollandalı ressamın. Hissiyat yoğunluğu ve çalışma aşkı, birbirini andırıyor iki sanatçının. Dolayısıyla, soğukkanlı ve tekniği ön planda tutan anlayışlarıyla Rembrandt ve Tolstoy da birbirlerine benziyorlar. Adı geçen tüm sanatçıları ve resim tarihinin en ünlü postacısı, Roulin'i rahmetle anıyorum. (Theo, arada kaynamasın, o da nur içinde yatsın.)

● Çok az insan gördükleri için, birbirlerini fazla zeki sananlar oluyor, aman dikkat!

● Roma yanmış, bitmiş, kül olmuştu... Neron, bu muazzam eserine bakıp keyifle gülümsüyordu. Sonra yüzü buruşturdu. Yanındaki danışmanına "Midemde hafif bir yanma var" dedi. Danışman "Bu nasıl yangın tutkusudur, yanma aşkıdır, vay arkadaş" diye içinden mırıldandı...

● "Diriliş Ertuğrul" dizisini seyrettim, hangi laf durumla ilgili, hangi laf mecaz, zerre anlayamadım. Yöre halkı, kıssadan hisse çıkararak geçiniyor.

● Olmadık lafı sokup, sonra da "Ne dedim ki şimdi ben?" diyen kadın. Dudu ruhuna sahip bir kolpacısın. İncinme hemen, ne dedim ki şimdi ben?!

● İlginçliğin güzellikten daha önde tutulması, kimine ilginç gelebilir, bana hiç güzel gelmiyor...

● Yaş, tip, zeka demeden, önüne çıkan ve sevişmesi muhtemel her insanla sevişen de çapkın diye dolaşıyor ya şehirde, al sana düşüş!

● Ayı yemiş bir insanla tanışmıştım. Hırvatistan'da mı ne, ayının tadına baktığını ve çok da beğenmediğini belirten bu tip, ilginç biriydi. Yemekte kendi seçtiğini söyler, aklı kalan yemeği ise ısrarla masadaki bir başkasına söyletir, neredeyse her ikisini de soluksuz yutardı. Gene de aklı üçüncü bir yemekte kalırdı. Hep mi böyleydi bu insan yoksa ayı yedikten sonra mı bu hale gelmişti, artık orasını soramadım...

● Terkedilirsem, beni terkedenle birlikte gitmek isterim...

● At-mat, ağaç-mağaç, yazı-mazı falan deriz ya, bunun sebebi, esasen dilimizde "M" harfiyle başlayan kelime olmaması. Dil, onu hemen joker olarak kullanmaya başlamış. Dile inanıyorum. Gönül diline inanıyorum. Allahıma inanıyorum. Bu hususlarda hiç "şüphem müphem" yok...

● Lan? Hayatımda "iki el" birden gerektiren hiçbir iş yapmadığımı farkettim şu an...

● Gösterilerimi yıllarca "Parlayın, şen olun" diye bitirdim yıllarca, 'çocuk yıldız' Parla Şenol'a gönderme yaparak. Şenol'a verilen sinema ödülü, "Her şey çok güzel olacak" mesajı nedeniyle iptal edilmiş. Doğru insanı anmışım, rahatladım. Pırıl pırıl parladın yine sevgili Parla Şenol, kalpten sarılır, kutlarım. Umudumuz baki, herkes çok şen olacak...

● Nihat Hatipoğlu: Yurdun en çok gelir elde eden mevsimlik işçisi!

vedatozdemiro@gmail.com

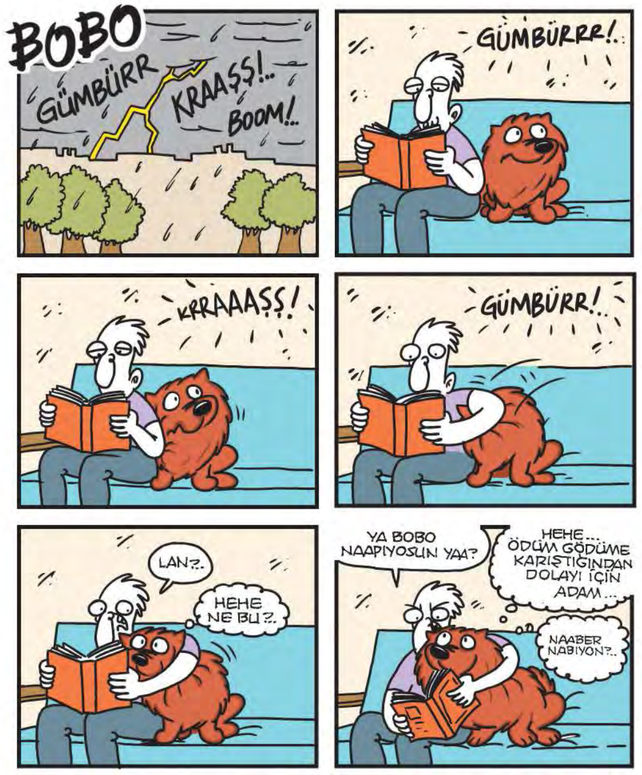

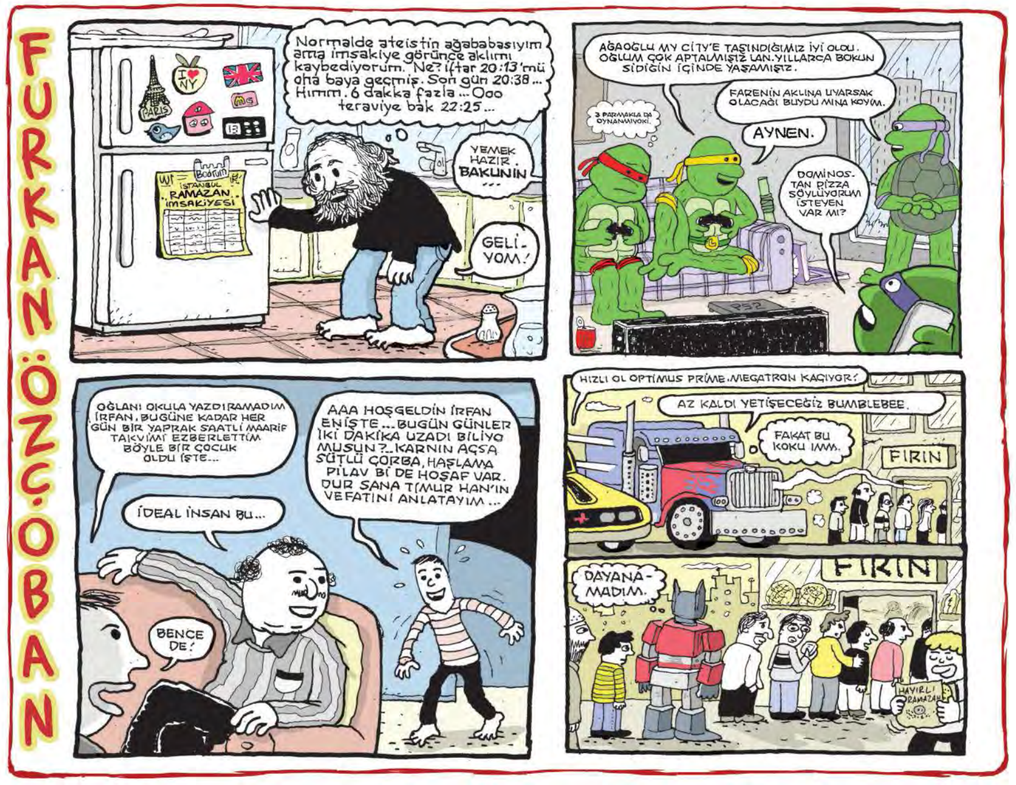

mustafa satıcı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Geçen haftanın özeti:

Elimdeki ihtiyaç fazlası gitar efek cihazını satmak için internete ilan vermiş ve gelen ısrarlı "tablet bilgisayarla takas eder misin?" mesajları sonucu cihazın bağlama ve klarnetçilerin de ilgisini çektiğini öğrenmiştim. Elinde tabletiyle gelen onlarca insanı kalp kırmadan geri çevirmeyi başarmıştım, ancak aralarından bir tanesi "hayır"dan anlamaması ve hiç yol yordam bilmemesi sayesinde kalbimi ve efekt cihazımı kazanmayı başardı. İşte bu onun hikayesidir.

Rüyamda sonsuz bir labirent gibi kıvrıla kıvrıla uzayan bir iş hanının içindeyim. Küçücük, ancak bir evin koridoru olan dükkanlar, aralarında en ufak bir boşluk olmaksızın yan yana dizilmiş. Vitrinlerinde patlayan, yanıp sönen, her türlü numarayı yapan led tabelaların ışığına rağmen iş hanının loşluğunu kıramıyorlar. O kadar çok dükkan var, hepsi de birbirine o kadar çok benziyor ki hangisine gireceğimi, iş hanına neden girdiğimi unutuyorum. "Çıkayım ben buradan" diye bir kapıya atılıyorum, iyi bakılmaya uğraşılmış fakat seksen, doksan dükkanlık bir iş hanının yükünü omuzlarında taşıyamamış bir tuvalete giriyorum. Hemen çıkıyorum, başka bir kapıya saldırıyorum, ufak bir dolabın içi büyüklüğünde bir çay ocağına giriyorum. Çay ocağı ve lavabodan geriye kalan ufacık boşlukta iki kişi oturmuş çay içip sohbet ediyorlar. Çay ocağını bir pimapen kaplama gibi, çok kalın bir kaban gibi üzerlerine giymişler, artık çıkmak isteseler de buradan çıkamazlar. İş hanından çıkamama düşüncesi benim de bir an için paniklememe neden oluyor. İçeride oturanlara "afiyet olsun, buranın çıkışı nerede?" diye soruyorum, "halletmek için geldiğin işini hallettiğinde çıkışı da bulacaksın" diyor gözlükleri kaynayan suyun buharı yüzünden buğulanmış çaycı. Ama ne için geldim? "Tamam, teşekkürler" deyip çay ocağından çıkıyorum. O zaman fark ediyorum ki bütün dükkanlarda sadece tablet bilgisayar satılıyor. Küçük tabletler, büyük tabletler, yuvarlak tabletler, kadın şeklinde tabletler. Nelerini yapmışlar, bu kadarını bilmiyordum. Hayranlıkla elimi vitrine uzattığımda vitrinin de tablet bilgisayar olduğunu fark ediyorum. Bu kadar büyük tablet niye yapmışlar, bu taşınmaz ki, ancak eve koyarsın televizyon gibi izlersin, televizyon gibi kullanacaksan da televizyon alırsın diye düşünürken çaycı arkamdan yaklaşıp, "bu pille çalışıyor, evin her yerine götürürsün, biraz salonda izlersin, biraz yatak odasında izlersin, televizyonu her yere götürebiliyor musun? Biraz aklını kullan..." dedi. Terler içinde uyandım.

Rüyaların gelecekten haber verdiğine inanır mısınız? Ben hem inanırım, hem de inanmam. Rüyaların anlamı yoktur, görülen şeyleri yorumlamak insana gelecekle ilgili ipucu vermez. Ama ne zaman gecesinde böyle ihtiraslı rüyalar görsem o günün biraz sıkıntılı geçeceğini bilirim. Ya cüzdanı evde unuturum, ya durduk yere bir yerden dev iş çıkar, ya bir şey arızalanır, ya bir şeyler kaybolur. Rüyaların verdiği haber bu kadardır. Böyle rüyaların ertesinde genelde evden çıkmamanın en güzeli olduğunu, işleri mümkün mertebe ertesi güne sarkıtmanın fayda ettiğini zaman içinde tecrübeyle öğrendim. Niyetim de o yöndeydi. Bütün gün pijamayla oturmam ama kot pantolonumu da giymem de yazlık eşofman altı gibi olan keten pantolonumu giyerim, evin içinde dolaşırım. Planlarım böyleydi.

Ve planlarımın duru sadeliği, güzelliğinin kaynağıydı. Hafiflemiş bir şekilde yataktan kalktım, alışkanlıkla telefonumu kontrol ettim. İnternete verdiğim ilana bir mesaj daha gelmişti. Açtım, okudum. Mesaj "S.a. cihazda bir sorun mu var neden ucuza satıyorsun?" diyordu. Önce malıma ithamda bulunduğu için sinirlendim, sonra sevindim. Malım taş gibiydi. Eğer fiyat ucuz geldiyse pazarlığa girmez de alırdı belki. Cihazın taş gibi olduğunu, ilanda cihazın videolarının da bulunduğunu, elimden hızlıca çıkarmak için ücreti makul tuttuğumu açıklayan bir mesaj yazıp yolladım. Hem evde rahat pantolonla oturacağım, hem de para kazanacağım. İşte bu fikir hoşuma gitmişti.

On dakika boyunca cevap gelmedi, ancak yazıp yazıp sildiğini görüyordum. Herhalde uygun bir gülen yüz arıyor diye düşündüm. En sonunda "peki 250 lira olur mu?" diye mesaj geldi. Cihaz 400 liraya satılıktı. Normalde olmaz deyip yollardım ama fiyata önce ucuz deyip sonra da pazarlık yapmaya çalışmak? Saçma sapan hareketleriyle avını büyülemeye çalışan bir yılan gibiydi. Cevap vermemeyi göze alamayacak kadar sinirlendiğimi fark ettim. Kimse benim bahçeme girip elimle ektiğim çiçekler arasında tıs mıs diye yılanlık yapamaz.

Haftaya devam...

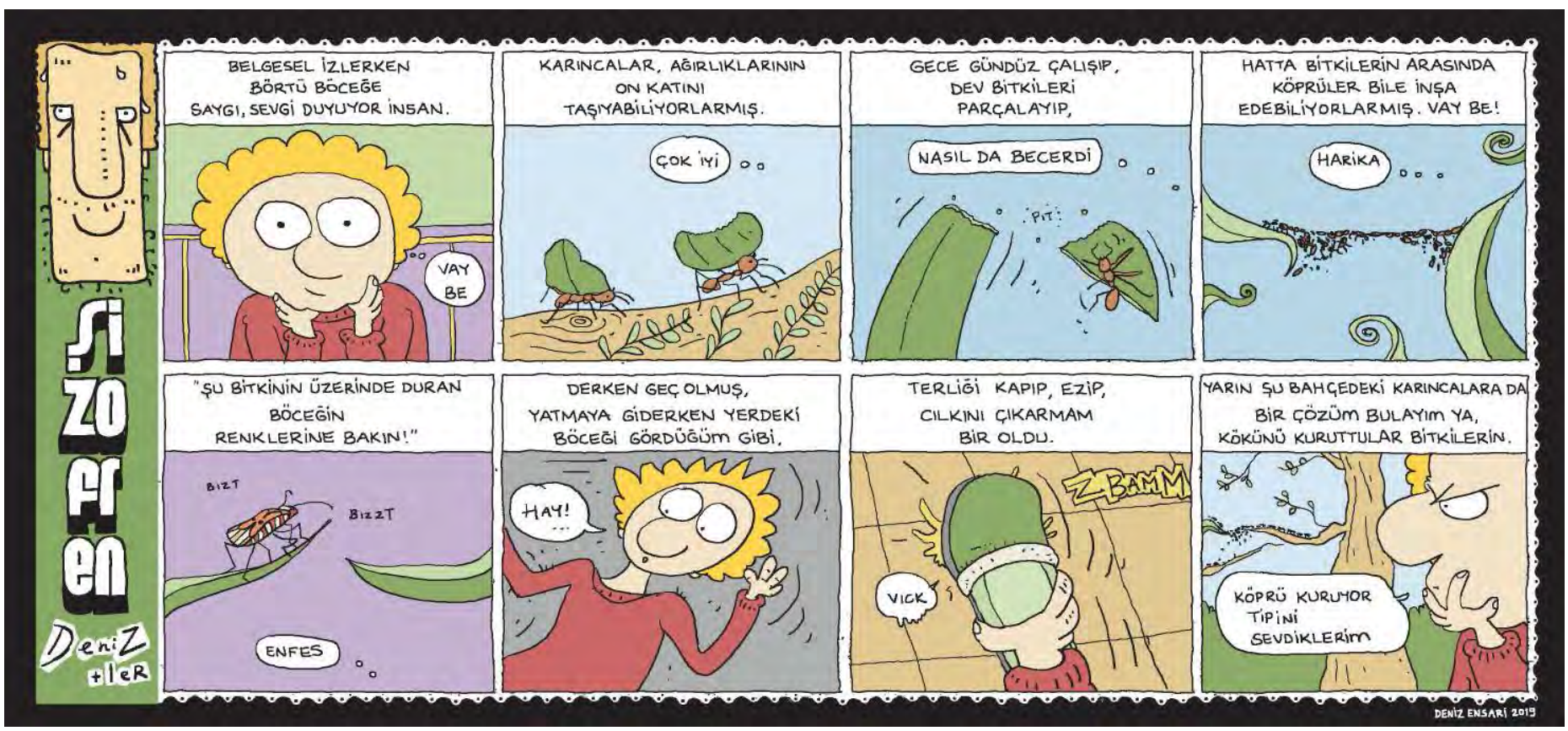

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarpışma

İpek & burak

Yazan Çizen Oky

"BENİM ENDİŞELEN. DİĞİM BAŞKA BİŞEY..."

"NEYMİŞ O?"

BENİM ANLADIĞIM KADARIYLA BU KIZ BAŞKALARIYLA ÖYLE KOLAY BİRLİKTE OLAMIYO AMA Bİ YANDAN DA YANIYO YANİ ABAZALIKTAN SENLE SADECE SEVİŞMEK İÇİN TAKILIYO OLABİLİR İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜNÜZDE KIÇINA TEKMEYİ BASABİLİR TEKRAR BUNA HAZIR. LIKLI OL SADECE...

"İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜNÜZDE KIÇINA TEKMEYİ BAŞABİLİR TEKRAR..."

"İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜNÜZDE KIÇINA TEKMEYİ BAŞABİLİR."

"BUNA HAZIRLIKLI OL."

EVET BASABİLİR! DAHA ÖNCE YAPMADIĞI ŞEY DEĞİL... KAÇ KERE HEM DE.

HİÇ OLMADIĞI KADAR İYİ. ŞU ANDA İPEK'LE ARAMIZ BU YÜZDEN SAĞLIKLI DÜŞÜNEMİYİP YANILIYO OLABİLİRİM. ŞAFAK'IN ÖNSEZİLERİNİ DİKKATE ALMAM LAZIM.

"BENİM ANLADIĞIM KADARIYLA BU KIZ BAŞKALARIYLA ÖYLE KOLAY BİRLİKTE OLAMIYO AMA Bİ YANDAN DA YANIYO YANİ ABAZALIKTAN, SENLE SADECE SEVİŞMEK İÇİN TAKILIYO OLABİLİR" "OF EVET YAA... ŞU ANDA İPEK'LE İYİ OLMAMIZIN TEK NEDENİ BU BİLE OLABİLİR.

Lon closed
e-Sat
2pm - 6pm

HER ŞEY SÜPERSONİK GİDİYO AÇIK AÇIK HER ŞEYİ GÜNÜN RÜSTÜNE KONUŞMAMA LAZIM ARTIK BU GECE İPEK'LE BAŞKA DERESİ YOK.

ALO N'APIYO-SUN?

NAPIYOM DOLAŞTIM BİRAZ. KANALIN ORDAYIM ŞİMDİ, SENİ BEKLİYORUM... BELKİ YİNE DIŞARDA TAKILIRIZ BU AKŞAM NE DERSİN? ÇOK GÜZELDİ GEÇEN AKŞAM. KAÇTA ÇIKIYOSUN İŞTEN?

YA HAYIR DIŞARDA TAKILMAYALIM YARIN AKŞAM İSTANBUL'A GİDİYORUZ, BİRLİKTE BERLİN'DE GEÇİRECEĞİMİZ SON GECEMİZ BU. EVDE TAKILIP TADINI ÇIKARALIM BENCE...

OLUUR... İYİ O ZAMAN EVE GİDİYORUM BEN, ORDA GÖRÜŞÜRÜZ.

HA BURAK EVE GİDERKEN MARKETE UĞRAYIP UCUZUNDAN Bİ ŞARAP ALSANA, HİHİ DELİRELİM YA BİRAZ SON GECEMİZDE.

HAT. TAMAM TAMAM ALIRIM.

BİRLİKTE BERLİN'DE GEÇİRECEĞİMİZ SON GECEMİZ BU...

"DELİRELİM YA SON GECEMİZ."

AŞIKTİR YA. ÜSTÜNE BASA BASA ELLİ KERE SÖYLEDİ "SON GECEMİZ" DİYE... YOK YOK HAKLI ŞAFAK...

İÇKİ FALAN ALMIYORUM İPEK'ÇİM KUSURA BAKMA... AYIK KAFAYLA KOKUŞUP YÜZLEŞME ZAMANI ŞİMDİ?

YA ÖF TAM NEREDEN BAŞLIYIM BİLMİYORUM ŞU AN...

SÖYLEYECEKLERİM BİTENE KADAR DİNLE AMA OLUR MU? SONRA DA BEN SENİ DİNLİYECEM HMMM...

YANİ İLK ÖNCE ŞEY... SEN DEDİN YA HANİ BU GECE İÇİP DELİRELİM BERLİN'DE Kİ SON GECEMİZ DİYE. ONA TAKILDI BEN BİRAZ.

NİYE SON GECEMİZ? "Bİ DAHA BENİ GÖRMEK İÇİN BURALARA GELME" DEMEK Mİ BU?.

YANİ HAYIR BÖYLE DÜŞÜNEBİLİRSİN TABİ BUNA BİŞEY DİYEMEM AMA SANKİ YENİ TANIŞMIŞIZ BİRBİRİMİZİ HİÇ BİLMİYOMUŞUZ GİBİ DAVRANMAMIZ DA Bİ TUHAF DİL Mİ SENCE? YARIN İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜMÜZDE "HADİ BAKALIM GÜLDÜK, EĞLENDİK, İÇTİK, SEVİŞİK ŞMCK HERKES KENDİ YOLUNA MI DİYCEZ?

HI?

YANİ KAFAM KARIŞTI İPEK, ON MU ONBEŞ Mİ, KAÇ YIL BİRLİKTE OLDUK, BURDAKİ ŞU Bİ HAFTAMIZ KADAR YAKIN OLMADIK HİÇ BİRBİRİMİZE... BİRAK KAVGAYI Bİ KERE TARTIŞMADIK BİLE.

YA ANLATA. BİLİYO MUYUM? SANKİ BÜTÜN O ESKİDEN YAŞADIĞIMIZ KÖTÜ ŞEYLER HİÇ OLMAMIŞ GİBİ DAVRANIYORUZ.

EN SON KARŞILAŞTIĞIMIZDA NASI BİRBİRİMİZE GİRMİŞTİK HATIRLAMIYO MUSUN? KAŞ'TA HANİ? NE HAKARETLER ETMİŞTİK BİRBİRİMİZE...

ÖFFF! ŞİMDİ DÜŞÜNÜNCE BİLE Bİ TUHAF OLDUM YİNE NE KADAR KÖTÜ ŞEYLER SÖYLEDİK YA ORDA BİRBİRİMİZE... "YEMİN EDERİM MİDEMİ BULANDIRIYORSUN ARTIK" DEMİŞTİN BANA. HİÇ ÜNÜTMİYORUM BUNU...

ÇOK YABANCIYDIN ABİ ORDA BANA... ÇOK KÖTÜYDÜ ÇOK. BİRBİRİMİZİ O GÜNDEN SONRA Bİ DAHA GÖRMEDİK. O KADAR ZAMAN GEÇTİ ŞİMDİ KARŞILAŞIYORUZ VE BÜTÜN BUNLAR HİÇ OLMAMIŞ GİBİ DAVRANIYORUZ.

NORMAL MİYİZ YANİ ŞİMDİ BU?

BEN ARTIK BUGÜNE KADAR ÜSTÜNÜ KAPATTIĞIMIZ NE VARSA HEPSİNİ KONUŞMAK İSTİYORUM İPEK HEPSİNİ.

ÇIKIRT ÇIKIRT.

GIRRRQ.

...KÖTÜ NE YAŞASAYDIK SONRADAN HİÇ BİRİ HAKKINDA KONUŞMADIK, HEP BİRBİRİMİZDEN UZAKLAŞTIK. HEP, OLAY SOĞUYUNCA HOOP GERİ DÖNÜP HİÇ BİŞEY OLMAMIŞ GİBİ HAYATIMIZA KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM ETTİK... BU YÜZDEN İŞTE BOKA SARDI HER ŞEY... BİNANIN TEMELLERİ SAĞLAM DİİL İPEK ANLIYO MUSUN? ÇÖKMEYE MAHKUM YANİ...

HI?!?

O İTALYAN HERİFİ, BENİM G.TOŞ KUZENİMİ, ŞAFAK'I HEPSİNİ AMA HEPSİNİ KONUŞMAMIZ GEREKİYORDU. ŞAFAK'LA ARKADAŞ OLMAN DA BİŞEY DEĞİŞTİRMİYO BENCE. SONRADAN O MESELE DE G.TÜMÜZDE PATLIYACAK BENCE ADIM GİBİ EMİNİM.

HA? ANLIYO MUSUN ABİ BENİ?..

LAN NAPIYORUM BEN YAA?!?

YANİ İLK ÖNCE ŞEY... SEN DEDİN YA HANİ BU GECE İÇİP DELİRELİM BERLİN'DE Kİ SON GECEMİZ DİYE. ONA TAKILDI BEN BİRAZ.

NİYE SON GECEMİZ? "Bİ DAHA BENİ GÖRMEK İÇİN BURALARA GELME" DEMEK Mİ BU?.

ÇOK ABİ'Yİ KONUŞUYORUM EN GİCİK OLDUĞU ŞEYLERİ YAŞADIĞIMIZ KÖTÜ ŞEYLERİ SANKİ HER O BAŞLATMIŞ GİBİ OLDU... BU KONUŞMA İTALYAN'I FALAN HİÇ KARIŞTIRMIYOR ŞİMDİ DİĞİ ESKİLERİ DEŞMEYE HİÇ GEREK YOK.

KAŞ'TAKİ TARTIŞMAMIZI HATIRLATMAYA DA GEREK YOK, FAZLA NEGATİF EE? NASI BAŞLATTIĞAM ABİ BEN BU KONUŞMAYI HAY MINA KOYM YAA...

İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜMÜZDE YOLLARI AYIRCAK MIYIZ BUNU ÖĞRENEYİM YETER ŞİMDİLİK. EVET, EVET.

HAY SKİM... İPEK HER AN GELEBİLİR... BİŞAATTİR PROVA YAPIYORUM KONUYA BİLE NASIL GİREBİLİR... CEĞİMİ BULAMADIM DAHA...

HAHAHAHA YA HAYIR TABİ KİŞŞ ŞİMDİ BU KONULARI TEKRAR AÇTIM DİYE SENDEN BEKLENTİLERİM VAR SANDIN DİMİ? HAHAHA YOK ÖYLE BİŞEY RAHAT OLUR MUSUN LÜTFEN? YA DUR DAHA AÇIK KONUŞİYİM...

HAH! BAK BU OLAYLARI SANKİ ÇOK TASKİNE TAKMIYOMUŞ MODU SÜPER.

BİZ ŞİMDİ TEKRAR BİRLİKTE MİYİZ YOKSA DİİL MİYİZ ONU ANLAMAM LAZIM ABİ BENİM.

LAN "ABİ" YOK

ÖHÜM! ŞİMDİ TEKRAR BİRLİKTE MİYİZ YOKSA DİİL MİYİZ ONU ANLAMAM LAZIM BENİM...

YOKSA BİLİYORUM YANİ, EĞER BİRLİKTE DEĞİLSEK İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜMDE İÇİP İÇİP YİNE ONLA BUNLA YATIP KALKICAM... BEN ARTIK BÖYLE ŞEYLER YAPMAK İSTEMİYORUM ANLIYO MUSUN?. HI?..

B... BU BEN DİİLİM İPEK B... BEN DİİLİM...

EVET EVET İYİ GİDİYOSUN, TEKLEME... EN İYİ GİRİŞ BU OLDU...

B... BEN... EHM ÇOK YAPTIM BUNU İPEK...

ESKİDEN HER KAVGA ETTİĞİMİZDE İÇİP İÇİP GİDİP BAŞKA BİRİYLE BİRİYLE BİRLİKTE OLUYODUM YANİ ORDAN BİLİYORUM.

ÖFFF!!

LAN BU NE?!? GAZA GELİP SALAK GİBİ BÖYLE ŞEYLER SÖYLERSEM DİREK SKİ TUTARIM.

YOK ABİ BEN BECEREMİYCEM BU KONUŞMA İŞİNİ.. EN İYİSİ HİÇ BU KONULARI AÇMAYIP HER ŞEYİ OLURUNA BIRAKM...

DEMEK ÖYLE, HER KAVGA ETTİĞİMİZDE MİYA? PUFF!..

HA?!?S... SEN BURDA MIYDIN? N... NE ZAMAN GELDİN?

BİRAZ ÖNCE GİRDİM KAPIDAN TELEFONLA KONUŞUYOSUN SANIYORUM BEN DE!

HA-Y... YOK YA BEN ŞEY... EEE...

SAĞOL BURAK. İSTANBUL'A DÖNDÜĞÜMÜZDE NE OLACAĞINA DAİR EN BÜYÜK SPOİLERİ DA YEDİM YANİ ŞİMDİDEN.

GULP!

Az daha devam edecek...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Her güzel şey kalbimde başka bir yara açarak geçer"

Mehmet Rauf

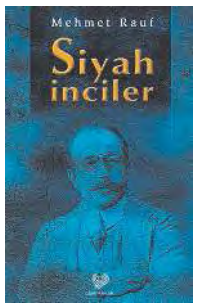

Mehmet Rauf 1875-1931

"BİR CEVELAN"

Yazın ilk günü. O bugün herhalde işte. Böyle değildi. Bahar göçmüş gitmiş. Meğer bitmiş. Bir gecede. (sanki mayısın kalan kısmını, haziranın tamamını da atlayıp…) Niye böyle oldu? (günlük/rutin/ mutad "soru"m) Ortalık yanıyor. Gözünüze ayna tutuluyormuş gibi dört bir yandan şavkıyan çiğ parlak, iç tırmalayıcı ışıklar. Yan sokaktan şemsiye taşıyan iki Japon kadın. (hayret ilk defa sözlük anlamıyla kullanılırken görüyorum--şems: güneş--) Cazır cuzur. Asfaltlardan, taşlardan. Yer; o da ayna gibi, zar zor bakabiliyorum. (beyaz doğal taş sokaklar) El kadar kalmış koyu gölgelere sığına sığına. Güneş tepede. Kaleiçi. (Antalya) Karaoğlan parkı'na çıkan yol. Park. Kendilerine bile faydası olmayan palmiye gölgeleri. (zürafa gölgesi gibi) İpincecik çıplak, dalsız malsız uzun o gövde. (ta yukarılarda kalan o yapraklı kısmının gölgesi kimbilir nerelerde. Ara ki bulasın) Denize bakan o koca yuvarlak beton alanlarda Ramazan sebebiyle kurulmuş küçük lunapark. Güneşin altında yanan aletler. Fırın kâseleri gibi metal kabinler.(Crazy Dance yazıyor) Birkaç genç girip oturmuş bekliyor. Büyük cesaret. Kullandıkları; o güya "albenili" yüksek volümlü, iç titreten cazgır müzik. Sıcağı da arttırıyor. Bence. Öyle algılıyorum. (hissedilen sıcaklık) Çok hızlı adımlarla (can havli ile) geçiyorum. Bir kamyonetin üzerinde dev bir kutu. Koca bir oda gibi. "10 D Cinema" yazıyor üzerinde. "10 D" mi? Ne? "10 D" Bana bile fazla.(3d hayranlığımı defaten, ısrarla…) Nasıl oluyor? Yaklaşıyorum. (utangaç tavırlarla--kamyonun sanki başka bir şeyiyle ilgilenirmiş gibi yaparak--tekerleklere bakıyorum-- "Buyrun" falan derler diye de ödüm kopa kopa). Daha ziyade çocuk şeysi gibi ama galiba. 3d Gözlüklü, şaşırmış, ağızları bir karış açık çocuklar var üzerindeki resimde. (bakıyorum büyük insan resmi var mı)Ve yine koca bir dinozor. Ekrandan fırlamış.(hala mı? dinozor) On boyut nasıl oluyor? Gerçek hayata bile o kadar boyut yok. (şunun şurasında yaşıyoruz işte, biliyoruz hepimiz) Sayıyorum içimden: "ilk üçü tamam, (zaten o "üç boyut" dediğimiz şey)su püskürtse, duman, sallama mallama… altı etti, rüzgar mı diğeri? Peki, yedi oldu diyelim… Ee? "On" nasıl olacak? Eskiden "Korku Tünelleri"nde bindiğimiz o raylı vagonların peşinden (kara bir kostüm giymiş) bir adam koşturur, elindeki süpürgeyi kafamıza kafamıza vururdu. O karanlık koridorların içinde… Öyle şeyler de mi yapıyorlar acaba? (Vurmalı, etmeli boyut) Herneyse. İnsan merak ediyor. Belki. Utanmasam… (kimbilir neler neler yapacağım utanmasam. Allah koruyor işte) Az ilerde bir ağaca bağlı iki midilli. Çok tatlılar. "Tur on lira" yazıyor kartonda. "Anne sevebilir miyiz, lütfen" diye soran iki küçük kız kardeş. İkiz mi onlar? "Ama sevdikten sonra ellerinizi ağzınıza götürmeden, hemen yıkamanız gerek, tamam mı?" Diyor disiplinli anneleri. (Kaşlarının arasında minik ciddiyet çizgileri) Bakıcı adamdan da izin alıp sevmeye başlıyor kızlar. Bir yavru hayvanla kolayca kurdukları o hızlı kaynaşmanın olamayışı biraz şaşırtıyor küçük kızları. Hiçbir iletişim olamıyor. Sıkıntılı sıkıntılı önlerine bakıyor midilliler. Çok mutsuz görünüyorlar. Öyle bir hayvanın küçüğünü görünce… sevimlilik şirinlik bir yaşama sevinci, hoplama sıçrama beklentisi de oluyor insanda. Çocuk, hatta bebek zannediyorsun ilk bakışta. Yanılgı işte. Halbuki çocuk değiller. Yani yavru. Sadece küçük boylular. Yüzlerinde yaşlılarda gördüğümüz o hanyayı konyayı anlamışlık ifadesi. Bir yavru atın gözlerindeki tecrübesizliğin, saflığın masumiyetin bakışları yok. Yaşlıymışlar meğer. İllüzyon yavaşça bozuluyor. Fark etmesi, daha doğrusu kabullenmesi biraz irkiltici. Biraz dramatik. O sıcakta orada mecbur oldukları bir iş var. Çocuk değiller. Bağlılar. İstedikleri yere gidemeyeceklerinin farkındalar. Esaret'in farkedilişi. Bizden daha zor durumdalar. (Kızlar ellerini havada tutarak çeşmelerin olduğu yere doğru gidiyorlar)

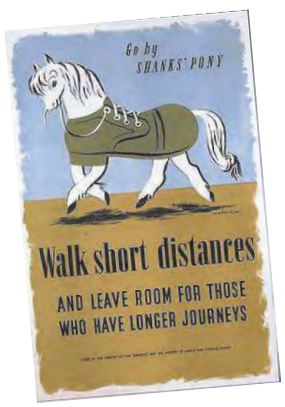

Herneyse,

Çok çok sevdiğim, hayranı olduğum (sık sık da burada andığım) Çinli büyük şair Bai Juyi, (benim de yukarıda yaptığım gibi) baharın hemen bitişinden yakındığını anlattığı şiirinde şöyle diyor: "Solar, gitmeye başlar bahar çiçekleri, bizim oralarda/ Ama dağda, bu mabette yeni açıyor şeftali çiçekleri/ Bahar çok çabuk geçip gidiyor diye yakınırdım/ Bilmezdim sadece buraya taşınırmış meğer" Baharın taşınıp gittiği yerlere varmak dileğiyle…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

cihan ceylan

SAMİ

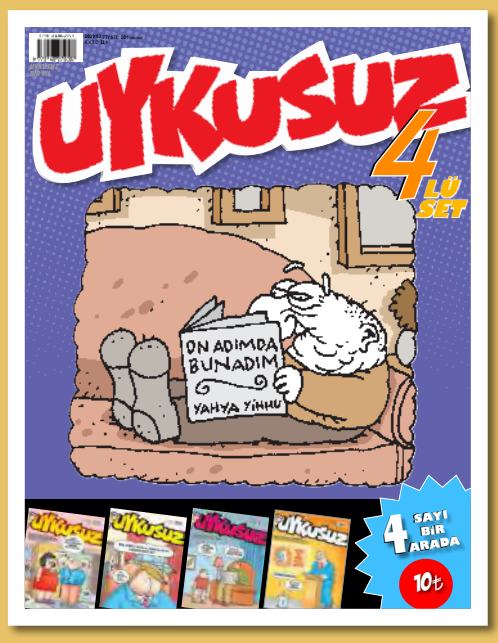

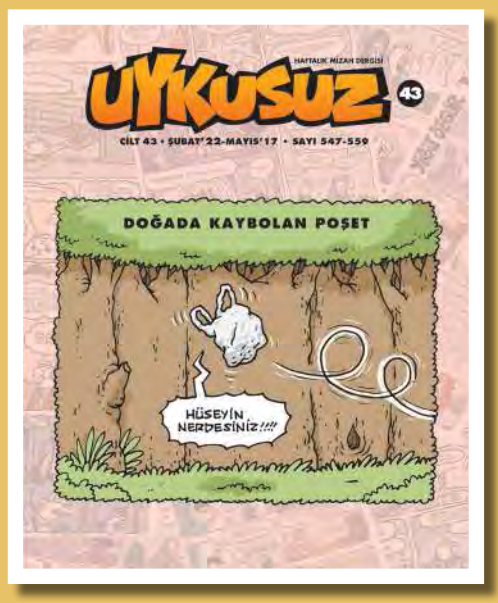

MARKETLERDE
GAZETE BAYİLERİNDE
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ dükkan

www.uykusuzdukkan.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Ekşirnek.

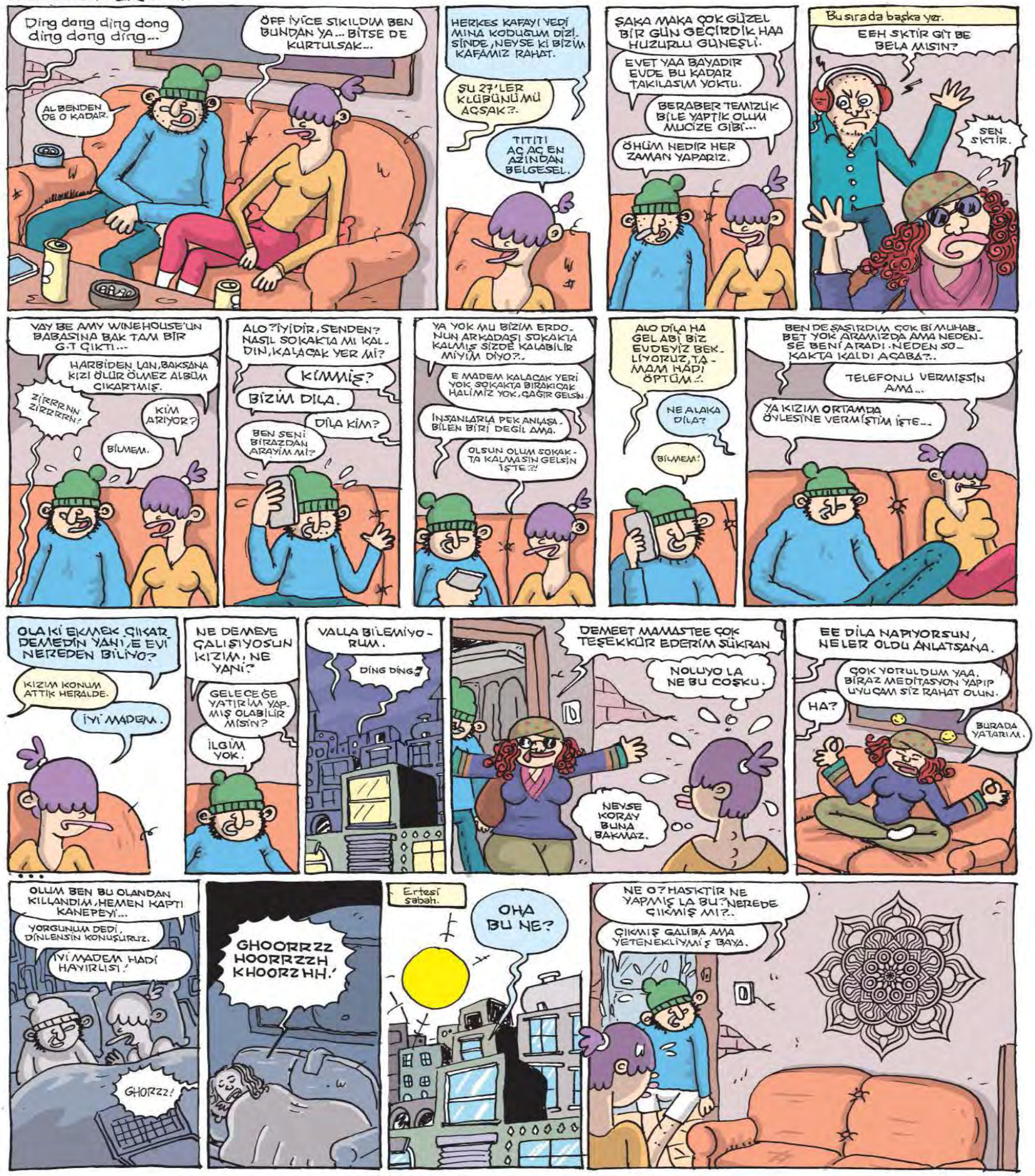

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MACERAYI SEVEN ADAM

ÖZET

Çılgın doktor Baran seçimlerde muhtarlığı kaybedince seçmenden intikam almak ister.!. Macerayı Seven Adam'ı Yeşil bir dev'e dönüştürüp halkın üzerine salar. M.S.A doktorun oyununa alet olmaz fakat Yeşil Dev'e dönme olayını çok sevmiş gibidir.!. Ara sıra dönüşse de Taş Adam'a dönüşen bir güvenlik görevlisi tarafından enselenir...

BARBAROS ALTUĞ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Mayıs 2019 | Sayı: 612

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
GEYSU TOLGA'NIN EVİNDEKİ PARTİDEN ORTAM'I ALMIŞ ÇIKMIŞ VE KANKALARIYLA İLİŞKİSİNE KET VURMUŞTUR. ELEMANIN SİGORTASINI DA ÜSTLENEN GEYSU'NUN YASALARIYLA ARTIK HAYTALIK YOK, SADECE SENARYOYA ODAKLANMAK VARDIR. GEYSU BU İŞİN TAVİZSİZ, SIKI TAKİPÇİSİ OLACAKTIR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org